

JazzButlletí

agost-desembre 2021 Publicació de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya

154

L'Hora del Jazz Memorial Tete Montoliu · Els premis AMJM 2021 · Entrevista a Nono Fernández ·
Sons de Nadal 2021 · Modificació de la llei de Seguretat Social · Novetats discogràfiques

CulturaSegura
CulturaNecessària

LA SGAE I LA FUNDACIÓ SGAE AMB EL SECTOR CULTURAL

Al teu costat i amb més força!

Mantenim l'acció cultural, promocional,
social i assistencial

sgae
societat general d'autors i editors

fundació **sgae**

JazzButlletí

agost-desembre 2021 Publicació de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya

154

Sumari

Editorial	5	Article > Modificació de la llei de Seguretat Social	23
Associació dia a dia > Els Premis AMJM 2021	6		
L'Hora del Jazz 2021	11	Novetats discogràfiques	24
Entrevista > Nono Fernández, el jazz a l'ADN	14		
Article > Sons de Nadal 2021	17	Empreses en conveni	22
Guía para entender la transposición de la directiva de Copyright y cómo afecta a la industria musical	18		

Objectius de l'AMJM:

- ▶ **Representar i defensar els interessos professionals, econòmics, laborals, socials i culturals dels seus associats.**
- ▶ **Proporcionar serveis i assessorament als afiliats, especialment en qüestions jurídiques, econòmiques i de gestió.**
- ▶ **Fer promoció de la música i activitats dels socis**
- ▶ **Treballar i col·laborar amb altres entitats i institucions per a la promoció i millora de les condicions dels músics a Catalunya, Espanya i Europa.**
- ▶ **Estimular, donar suport, promoure i impulsar totes aquelles accions i iniciatives que vagin en benefici del col·lectiu de músics.**

JAZZBUTLLETÍ

EDICIÓ, REDACCIÓ I COORDINACIÓ **MARIA GATEU**
 COORDINACIÓ **DICK THEM**
 COMISSIÓ EDITORIAL **GUILLEM ARNEO** I **DICK THEM**
 DISSENY I MAQUETACIÓ **MARIANA MILEI**
 CORRECCIÓ **JUDIT CANALIAS** I **JORDI CASTELLS**
 DIPÒSIT LEGAL **B-3.600/94**
 IMATGE DE LA PORTADA **OLIVER ADELL**

L'AMJM NO S'IDENTIFICA NECESSÀRIAMENT AMB LA TOTALTAT DE LES OPINIONS EXPRESSADES EN ELS ARTICLES DE COL·LABORADORS QUE RECULL AQUESTA PUBLICACIÓ.

JUNTA DIRECTIVA

PRESIDENT **GUILLEM ARNEO**
 VICEPRESIDENT **ARECIO SMITH**
 SECRETARIA **NOEMÍ OSORIO**
 TRESORER **IGNASI TERRAZA**
 VOCALS **DICK THEM** I **PAU BOMBARDÓ**
 COL·LABORADORS ESPECIALS **DANI MOREN**, **VICENS MARTÍN**,
SABINA WITT, **MARIO ROSSY**, **FRAN SUÁREZ**
NÚMERO DE SOCS 275
 GERENT **ANNA VEIGA**
 COMUNICACIÓ **MIRIAM MARINÉ**

COL·LABOREN:

L'AMJM FORMA PART DE:

AMJM

ASSOCIACIÓ DE MÚSICS
 DE JAZZ I MÚSICA
 MODERNA DE CATALUNYA

PASSEIG COLOM, 6 · LOCAL 4 · 08002 BARCELONA
 TEL.: 93 268 47 36
 HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC: DE DILLUNS A DIJOUS
 DE 9.30H A 14.30H
 amjm@amjm.org · www.amjm.org

Resum del 2021

Arribem a la fi del 2021, un any que ha estat marcat per la pandèmia i en el qual, a poc a poc, s'ha recuperat certa normalitat, però en què en cap cas hem tornat al mateix escenari laboral per als músics que teníem abans de la pandèmia. Cal destacar que, tot i que des de les associacions de músics vam insistir a la Generalitat que calia tornar a habilitar ajuts directes als artistes, des de la nova Conselleria de Cultura no s'ha fet absolutament res al respecte. En canvi, sí que s'han articulats ajuts per a les empreses. Cal dir que les relacions amb la nova conselleria no són tan fluides com desitjaríem i que, en comparació amb l'equip anterior, tenim la sensació que hem perdut la connexió i la col·laboració que van ser útils en molts moments.

Pel que fa a les nostres activitats, hem dut a terme amb èxit els premis i el festival de l'Hora del Jazz. No ha estat fàcil, tenint en compte que hem hagut de gestionar diversos canvis en la gerència de la nostra entitat. A més, actualment estem col·laborant en el projecte Sons de Nadal per portar el jazz a la programació festiva de Nadal de l'Ajuntament. A les planes d'aquest Jazz Butlletí hi trobareu articles sobre totes aquestes activitats.

També hem de dir que, un cop esgotat el primer mandat de la junta directiva de l'Acadèmia Catalana de la Música, l'AMJM forma part de la nova candidatura presentada per Gerard Quintana i que ha estat escollida en les eleccions que han tingut lloc a finals de novembre. Durant quatre anys més continuarem al capdavant de l'acadèmia, n'assumirem una de les vicepresidències i treballarem pels músics i pel sector.

En l'àmbit institucional, l'activitat ha estat, un any més, frenètica, i l'actuació de la Unió de Músics, de la qual l'AMJM té la presidència, ha

estat clau. Per fer-ne un breu resum, esmentar que s'ha pogut prorrogar l'atur d'artistes, s'ha aconseguit que el Congrés aprovi una modificació de la llei general de la Seguretat Social només per a músics i s'ha transposat la directiva europea del copyright en l'àmbit digital (vegeu els articles sobre el tema dins d'aquest número) i finalment s'ha posat en marxa la comissió interministerial de l'Estatut de l'Artista, en la qual estem col·laborant molt estretament articulats a través de la Mesa de Federaciones de Músicos, intervenint en els grups de treball que s'han creat: Laboral, Seguretat Social, Fiscal i Educació.

Respecte a l'Estatut de l'Artista, és important tenir en compte els temps institucionals. Segons el ministre de Cultura, l'Estatut ha d'estar enllestit abans del 2023, ja que el Govern ha inclòs aquesta mesura com una de les reformes necessàries a implementar per rebre els ajuts europeus Next Generation. Donat el poc temps restant i el volum de propostes i reformes que afecten els àmbits de Treball, Seguretat Social, Salut, Fiscalitat i Educació, els músics articulats en la Mesa de Federaciones de Músicos creiem que hem de fer una prioritització de propostes per intentar que en el temps que queda de legislatura es puguin arribar a aprovar mesures que siguin realment efectives per als músics. És per això que estem centrant tots els esforços a fer veure a l'administració quines són les prioritats i dur-les a terme.

Guillem Arnedo · President de l'AMJM

Els Premis AMJM 2021

Entrevistes: **Maria Gateu**

La Gala dels Premis de l'AMJM 2021 es va fer el 8 de setembre del 2021, per tercer any consecutiu, en el marc del Festival Jazz i Am amb la col·laboració del Taller de Músics, a la fàbrica Fabra i Coats de Sant Andreu de Barcelona.

La cerimònia va estar conduïda per l'actriu Adeline Flaun. El president de l'AMJM, Guillem Arnedo, va inaugurar la gala amb un parlament, en què va posar èmfasi en la situació crítica actual del sector cultural i musical i en la necessitat de continuar apostant per projectes i iniciatives que reivindicuen la feina dels músics i les músiques del país. Durant la gala, Ignasi Terraza li va dedicar unes paraules al mestre Francesc Burrull, que va morir el 28 d'agost, i va interpretar una peça al piano en honor seu. Irene Reig, Premi Jove Talent, va clausurar la gala amb un espectacular concert del seu octet, The Bop Collective.

L'acte va estar precedit per una taula rodona on es va presentar el projecte Voice for Jazz Musicians in Europe, una nova xarxa de músics a escala europea. La taula, moderada per Dick Them (membre de l'FMJazz i la junta de l'AMJM), va comptar amb la participació d'Urs Johnen (Deutsche Jazzunion E.V.), Fleurine Mehdau (BIM Pro) i Pedro Cravinho (Birmingham City University) i es va poder seguir en streaming al canal de YouTube del Jazz i Am.

Text: Equip AMJM / Fotos: Oliver Adell

PREMI AL JOVE TALENT
Irene Reig

En quin punt professional et trobes, actualment?

Estic presentant el meu últim disc a trio amb en Pau Sala i en Joan Casares, i continuo tocant amb el meu quintet i l'octet The Bop Collective.

A part d'això, toco en projectes liderats per altres artistes, com el septet d'en Lluç Casares, amb qui acabem de treure un disc maquíssim, o amb Extraño Weys, rap en català amb Rodrigo Laviña i Viktor Pizza. També estic immersa amb The Changes, segell discogràfic i col·lectiu autogestionat amb el qual, a més de tenir ja 14 discos editats en menys de dos anys, estem organitzant un cicle de música a La Deskomunal de Sants: Jazz Deskomunal.

Què t'ha suposat guanyar el Premi al Jove Talent de l'AMJM?

Ha estat una gran sorpresa. M'ha fet molta il·lusió obtenir aquest reconeixement per part del col·lectiu de l'AMJM, que sempre estan al peu del canó amb l'escena musical de la ciutat. La veritat és que és una bona experiència i t'anima a continuar escrivint música i estudiant.

Com creus que es troba el sector musical per als artistes joves?

Difícil. S'ha de batallar molt. Crec que hi ha pocs espais per tocar, i els festivals i cicles sovint són poc accessibles per als músics. És una llàstima perquè, en canvi, veig que la nova fornada puja molt ben preparada i amb moltes ganes. Fem molta feina que sovint queda una mica invisibilitzada. Tot i així, tinc una visió prou optimista i confio molt a intentar canviar el paradigma i que entre totes canviem el sector aportant-hi el nostre granet de sorra.

I el teu futur, com es planteja des del punt de vista professional?

Sempre és incert, amb la nostra feina. Estic en un moment on trobo a faltar espais de creació. Espero que arribin aviat i pugui treure música nova l'any que ve.

PREMI A L'IMPULS DE LA MÚSICA EN VIU
Jazz Terrassa

Enguany heu celebrat la 40a edició del Festival Jazz Terrassa. Quins reptes ha implicat aquesta edició, tenint en compte les circumstàncies actuals?

Sens dubte ha estat un repte majúscul per al Club de Jazz d'Amics de les Arts i JM plantejar una programació internacional amb les dificultats vigents. El festival s'ha celebrat en un període inusual, fins a mitjans de juny, i amb modificacions de format. També ha suportat la reducció d'aforaments, tot i l'augment progressiu de les restriccions aplicades. Malgrat això, hem pogut compartir la commemoració del 40è aniversari del certamen amb un seguiment de públic estimable, amb uns resultats artístics més que destacables i amb total seguretat per a tots els assistents.

I heu pogut recuperar actuacions ajornades o cancel·lades del 2020?

Des de l'eclosió de la pandèmia el març del 2020 i la suspensió de l'edició 39 del festival, la recu-

peració dels concerts ha estat un objectiu prioritari. Ha estat esglaonada entre les edicions del 2020 i el 2021. Així es va traslladar la celebració de l'edició 2020 a la tardor i amb la major part de les bandes catalanes previstes al març. Pel que fa a les propostes internacionals, la gran majoria es van poder reprogramar en la 40a edició.

Pel que fa a la pròxima edició, en quin estat es troba?

Estem treballant en la 41a edició amb l'objectiu de celebrar-la en el període habitual del certamen, durant el mes de març, entre el 9 i el 27, i amb l'esperança de poder oferir la major qualitat del jazz cuinat a casa i internacional.

Què us ha suposat rebre el Premi a l'Impuls a la Música en Viu com a individus i com a festival?

Ens ajuda a mantenir-nos al capdavant, fidels als nostres ideals en pro de la música en directe, la divulgació del jazz a un públic al més transversal possible i el suport a la nostra escena. Ens fa feliços comprovar que els músics de casa aprecien el paper desenvolupat per Jazz Terrassa des de fa més de 60 anys.

Quin penseu que és el paper principal dels festivals pel que fa a la promoció o impuls de la música en viu?

Els festivals haurien de ser l'aparador de l'escena i vetllar per mostrar-ne la realitat, ja sigui des de l'àmbit local o internacional. Haurien de donar resposta a l'oferta artística en equilibri amb la demanda del públic, sense deixar de tenir el seu estil i segell propis. Són reptes que no sempre s'aconsegueixen, però penso que haurien de ser-hi presents a l'hora de planificar un festival. Donar veu als creadors en la mesura del possible i engrescar el públic a descobrir la màgia del directe dona sentit a aquesta feina.

PREMI A LA TRAJECTÒRIA

Francesc Burrull, 80 anys al piano

“Aquest nen treu cançons”, va dir el mestre Pere Vallribera als meus avis a la botiga del carrer Tallers. Els estudis li van passar volant, i la postguerra imposava racionaments. Així doncs, va debutar, ben jovenet, amb una orquestra a l’Hotel Rigat de la plaça Catalunya, on descobriria Duke Ellington, Cole Porter... i el jazz entrava en escena. Va muntar la seva primera banda, el Latin Combo, i en una gira li van “imposar” una cantant, la Gina Marcel. Era la meva mare, que l’acompanyaria tota la vida.

Molt amics amb el Tete, tots dos molt culers, de nit solien anar als clubs més efervescents, i de dia gravava discos, molts i molts: només amb Concèntric, 145 en nou anys. Per l’estudi del carrer Camèlies hi van passar una infinitat de cantants, des dels 16 Jutges en català fins a la Sara Montiel i el seu “fumando espero”. Serrat, Raimon, Joan Isaac,

Ricard Roda i Laura Simó són alguns dels músics amb qui el pare treballava més a gust, però, de fet, s’entenia amb tots els músics. A més, escrivia molt, arranjava... el que ell en deia “pintar partitures”, sobretot quan va dirigir la Big Band de Barcelona.

Tocar li agradava molt, però també la docència. Va fer classes durant molts anys a l’Aula de Música Moderna i Jazz del Liceu. Exigent i inspirador, sempre animava els alumnes a provar coses noves, a improvisar. En els últims anys de la seva vida, i gràcies al suport d’antics alumnes, va participar en el projecte de musicar *On es desborda el sol*, un llibre-disc de poemes que encara no s’ha publicat i que tancaria la trilogia amb Pere Tàpies.

Poc amic dels premis, l’any 92 rebria el Nacional, i el 2017, la Creu de Sant Jordi. El que li ha concedit a

títol pòstum l’AMJM li hauria agradat sobretot perquè és dels músics cap als músics. Un reconeixement entre la professió que, amb els anys, s’ha anat tornant admiració. *Francesc Burrull, 80 anys al piano*. L’enyorem molt, però ens ha deixat la seva música.

Judith Burrull i Mestres

PREMI A L’ASSOCIACIONISME
Fundació Privada Catalana Jazz Clàssic

Què suposa per a Jazz Class rebre aquest guardó per associacionisme?

Representa un reconeixement a la feina que fem des del 2006, quan es va crear la Fundació Privada Catalana Jazz Clàssic. Aquest reconeixement ens dona ànims per continuar treballant en la mateixa línia de cara als nostres objectius.

Quin és l’estat actual de l’associació?

La nostra entitat està integrada per un patronat (10 membres) i uns 130 col·laboradors. El nostre objectiu central és crear més afició al jazz clàssic, perquè creiem que és una pena que encara sigui una música poc divulgada i coneguda entre el gran públic. D’altra banda, és obvi que, com més públic aficionat al jazz hi hagi, més espais escènics i programacions es dedicaran al jazz i, de retruc, millor els anirà als músics en la seva carrera professional. Continuar creant afició, crear públic, aquest és el nostre objectiu.

Quins reptes us heu trobat com a associació a causa de la pandèmia?

Durant la pandèmia moltes de les nostres activitats s’han suspès, amb el perjudici que ha representat per a la fundació la reducció d’ingressos per prestació de serveis, i també per als músics que haurien pogut beneficiar-se de les nostres programacions. El gran repte ha estat mantenir el caliu amb els nostres seguidors, no deixar-los abandonats, mantenir comunicació constant i puntual amb ells per a tot el que poguéssim anunciar de bo. Hem fet, fins i tot, un dels nostres cursos, reservat als nostres col·laboradors, enviant-los via mail un vídeo amb cada sessió filmada.

Com enfoqueu, des de Jazz Class, el futur de l’associacionisme musical i la vostra trajectòria com a entitat implicada en aquest tema?

Des de la fundació ho hem intentat i ho hem aconseguit només a mitges, crear una xarxa d’entitats i locals que treballem en la mateixa direcció. Caldria crear una mena de federació d’entitats vinculades d’una manera o altra al jazz que intercanviessin producte (músics) i mercat (públic). Seria ideal que hi hagués aquesta mena de coordinació i col·laboració entre les entitats amb qui nosaltres treballem i d’altres amb les quals voldríem treballar, i crear durant l’any esdeveniments alternatius als grans festivals.

PREMI AL TREBALL DISCOGRÀFIC

Edició núm. 50 del segell UnderPool, *Esto sí se llama querer*

50 títols publicats! Com vau plantejar la creació d’aquest darrer disc, *Esto sí se llama querer*?

Vam proposar fer una producció en la qual participessin tots els músics que formaven part del nostre segell. L’Alfred Artigas, guitarrista, amic i productor del disc al costat del Sergi Felipe, va pensar que un repertori de boleros era un bon fil conductor per reunir tota la família UnderPool. El disc està organitzat per parelles de cantants i arregladors que van enregistrar les peces que formen *Esto sí se llama querer* malgrat les dificultats per la covid-19.

Quins pros i contres us heu trobat pel camí d’ençà que va començar UnderPool fins ara?

L’acollida que ha tingut el segell durant aquests anys ha estat molt bona, tant per

part dels músics que han treballat amb nosaltres com per part de tota l’escena musical en general. Aquest fet posa de manifest la importància que tenen els segells com el nostre malgrat les dificultats per tirar-los endavant. UnderPool no seria una realitat si no fos per la generositat que hi posem tots, el segell i els músics que treballen amb nosaltres.

Com a discogràfica, com creieu que afavoreixen els guardons la trajectòria dels músics/intèrprets?

Els guardons ens ajuden a fer difusió de la feina que fem com a segell, que és principalment donar visibilitat a la música i els músics que editem. El premi de l’associació ens fa il·lusionat sobretot perquè ve de part dels nostres col·legues de professió.

Creieu que hi ha alguna dificultat o facilitat particular a l'hora de publicar o produir un treball discogràfic?

Pensem que el sector passa un moment molt difícil, principalment perquè no es venen gairebé discos, moltes de les nostres produccions són deficitàries econòmicament parlant. La manera de consumir música enregistrada ha canviat, el CD ha quedat en desús i encara no tenim clar quin format l'ha de substituir, si és que n'hi ha d'haver algun.

Com es presenta el futur per a UnderPool?

A UnderPool fem una feina de militància activa que s'alimenta de l'energia de tots els artistes que en formen part i de les complicitats que anem trobant pel camí. Tenim clar que tots els segells que ens dediquem a editar jazz i músiques improvisades a casa nostra som un peça important per donar a conèixer aquesta música que tant ens apassiona. Volem ser optimistes i pensar que el nostre segell encara té recorregut i que trobarem la manera de poder fer millor la feina que ens hem proposat.

moments i èpoques, directament o perquè és la cançó que escoltava i cantava l'àvia. Tot un referent.

Font d'inspiració per a molts i a molts nivells. Hi ha qui es va dedicar a fer un pastís idèntic al vestuari que duia a cada fotografia escollida. D'altres feien samarretes en què fusionaven la seva cara amb la de Bowie. O un videoclip a sobre d'una moto on el Dalmau li deia marranades (amb tot el *carinyo* i respecte del món, això sempre). Una banda de punk li dedica un assaig quan es va fer públic que havia patit un ictus. L'últim grup de moda, que no deuen tenir ni 20 anys, li demana de gravar al seu disc. Algun espectacle amb les seves cançons o nom de grup amb el seu cognom. Un amic d'un amic que en fa imitacions. Un rap en català amb ella de protagonista. La llista és molt llarga.

Tothom es vol fer fotos amb ella. I tothom me'n parla amb admiració. No només els de la seva generació, tothom vull dir tothom: l'amic meu que mai ho hauries dit, els músics emergents, els premiats i de llarga trajectòria, la veïna del 4t, el director del meu institut, el cantautor a qui ella felicita...

La que vagi on vagi cantant les seves cançons, em trobo sempre algú que em diu: "Fes-li una forta abraçada, me l'estimo molt, ella i jo ens apreciem molt..." Maquilladores de TV3, periodistes, presentadores de televisió, locutors de ràdio, músics de totes les edats i estils, veïns i veïnes del barri de Sants... Tothom.

La Núria Feliu, la de tots. També la meva tieta. La germana del meu pare. Però aquest text ja el vaig escriure un altre dia.

Mireia Feliu

PREMI ESPECIAL DE LA JUNTA DIRECTIVA

Núria Feliu: tothom la sent una mica seva

Tothom la coneix perquè ha anat a tot arreu, a cantar, llegir poesia o a fer acte de presència, si l'hi demanaven i feia falta. És padrina de totes les confraries que et pots imaginar. I si ens portava al circ de petits, la feien padrina d'un dels animals: verídric.

Tothom la coneix perquè ha gravat més de 50 àlbums de múltiples gèneres i estils i ha estat davant de tot, durant tota una carrera, que es diu molt ràpid. Sense ser autora, com a intèrpret, a molts la seva música ens marca

Associació dia a dia

L'Hora del Jazz del 2021

L'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya (AMJM) va organitzar la 31a edició del Festival l'Hora del Jazz durant els mesos de setembre i octubre del 2021 amb una programació que va arribar a diferents localitats de tot el territori i que va apostar per una mirada àmplia i diversa del jazz a Catalunya.

La 31a edició venia marcada per la necessitat d'unir-se i organitzar-se davant d'un sector precaritzat i durament afectat per la pandèmia. L'Hora del Jazz promou les bones pràctiques dins el sector i esdevé una petita esperança per continuar lluitant pels drets dels músics i músiques des de la mateixa comunitat.

El festival va tenir lloc, com cada any, a diversos espais. L'escenari principal va passar a ser la plaça de les Dones del 36, al barri barceloní de Gràcia; a les edicions passades era la Plaça de la Vila de Gràcia, però enguany, a causa de complicacions amb l'Ajuntament de Barcelona, s'ha hagut de canviar. Aquesta localització es va anar combinant amb la Sala El Torín d'Olot i el Jazz Club La Vicentina - Sala Xica de Sant Vicenç dels Horts, novetats d'aquesta edició; també el Casino Club de Ritme de Granollers, el Sunset Jazz Club de Girona, el Teatre Auditori Polivalent de Bigues i Riells, la Capsa de Música de Tarragona, el Jazz Club Vilafranca - Auditori Vinseum de Vilafranca del Penedès i l'Utopia Beach House de Sitges.

Text: Equip AMJM

Jordi Mestres Volatile Trio (Miguel Villar, Jordi Mestres, Pep Mula). Sitges.

Mireia Feliu & David Mengual amb Maitia (David Mengual, Marc Cuevas, Mireia Feliu, Oriol Roca y Joan Mas). Vilafranca.

A la dreta: Doin' the Thing & Carme Canela (José Carra, Carme Canela, José López, Guillem Arnedo). Bigues i Riells.

© Joan Carles Abellenda

Marina Vallet · Marina Vallet Quartet. Sant Vicenç dels Horts.

© Oliver Adell

El cazador de luz (Joan Monné, Martín Leiton, Gorka Garay). Granollers.

© Oliver Adell

Tomàs Fosch Trio (Tomàs Fosch, Xavi Castillo, Adrià Claramunt). Barcelona.

© Joan Carles Abellenda

Lucas Delgado - Joan Pastor duo. Barcelona.

Dani Pérez Trio+Benet Palet (Vicens Martín, Benet Palet, David Mengua i David Xirgu). Girona.

A la dreta: Rai Castells Quintet (Max Villavecchia, Jordi Gaspar, Rai Castells, Jordi Gardeñas, Miguel Villar). Barcelona.

© Dick Them

Fumero, Pérez, Arnedo Trio & Lucía. Olot.

© Oliver Adell

Natsuko Sugao y Laura Milazzo ("Laura Milazzo Quartet"). Barcelona.

A baix: Dr. Go (Fran Suárez, Ignasi Cussó, Ramón Díaz). Barcelona.

© Joan Carles Abellenda

Helena Camps Quartet (Xavi Castillo, Miquel de Riba, Adrià Claramunt, Helena Camps). Barcelona.

Abaix: Vicens Martín (Vicens Martín Grup / Sci-Fi). Tarragona.

© Oliver Adell

© Oliver Adell

© Albert Nel·lo

Nono Fernández, el jazz a l'ADN

Maria Gateu

© Miquel Carol

En aquest número del *Jazz Butlletí*, ens trobem amb el Nono Fernández, un dels contrabaixistes de jazz més importants del nostre país. Nascut a Benalup-Casas Viejas i resident a Barcelona des de fa dècades, l'interpret ens parla sobre la seva trajectòria, la seva vida i moltes altres coses.

Com arriba Nono Fernández a la música? Soc d'un poble petit que es diu Benalup-Casas Viejas i el meu avi matern sabia tocar el piano, però va morir quan jo tenia un any i mig. Així doncs, ni el vaig conèixer ni res... A casa de la meva àvia sí que hi havia un piano que jo podia aporrinar, però res més. La cosa va començar quan al meu poble van arribar unes monges que van fer una tuna o rondalla i van portar un professor de Barbate, un poble a prop del meu a Cadis, que donava classes de bandúrria, llaüt i guitarra. Jo em vaig apuntar a guitarra. Recordo que fèiem coses com "un picado con el dedo uno, en la cuerda uno del traste 3", m'entens? Això va ser la meva escola. Després vam començar a fer concerts a esglésies, amb el repertori del gènere, i d'adolescent, amb uns amics, vam muntar una banda de "pop", per dir-ne d'alguna manera. Tot això abans o poc després que morís Franco... El següent va ser a l'internat on vaig anar a estudiar: allà vaig entrar en contacte amb un baix elèctric i també va ser tocant d'orella.

Com si fossin tabulatures en lloc de partitures? Sí, exacte. No tenia partitures. Allà el contacte va ser amb música folk i de veus. Una cosa semblant a Mocedades, però també Víctor Jara, música protesta i sud-americana de l'època... Pensa que el capellà que ens portava era del partit comunista i anys després va marxar de l'església per casar-se. Tot això en plena transició! Jo la vaig viure fent BUP i COU. Més

tard vaig marxar a Cadis, a la universitat, per a fer filologia, i mentrestant tocava amb un conjunt musicovocal del poble. El que es diu aquí, d'orquestra de festes majors. Més tard vaig començar a acompanyar bandes de sevillanes perquè vaig conèixer un guitarrista de Barbate que es diu Tito Alcedo, i ell estava interessat en Django Reinhardt, compartíem l'interès per Chick Corea, la fusió, fins i tot Santana...

Així amb el Tito Alcedo vas començar a endinsar-te en el món del jazz...

Sí, al jazz i músiques improvisades sí que va ser amb ell. Gràcies a això, em vaig adonar que el que havia de fer era estudiar música. Fins aleshores tot el que havia fet i tocat era d'orella. Així doncs, vaig marxar un any a Sevilla, amb 22 anys, i vaig començar a rebre classes de solfeig molt bàsic amb un paio que tenia una botiga. També vaig començar a establir relacions amb músics d'allà, vaig formar una banda i vaig començar a tocar per la ciutat.

Tot això a quina època era?

L'any 83. Jo vaig venir a Barcelona l'any 84, quan tenia 23 anys, exactament, perquè ja havia fet la passa i volia ser músic professional. Fins aleshores, amb el Tito Alcedo havíem acompanyat músics de sevillanes molt famosos en gires pel sud d'Espanya, fent gales com a acompanyament amb temes de Chick Corea i buleries, entre d'altres. Tot això a Sevilla, on jo havia anat per a fer-me un futur com a músic.

Com que això no era el que buscava, em vaig adonar que Sevilla no era el millor lloc per a mi... Vaig contactar amb el Lluís Cabrera, del Taller de Músics, perquè feien un seminari amb músics americans i vam estar parlant de com era viure allà, etc. Així doncs, el 84 vaig decidir venir cap aquí, i vaig començar solfeig al Taller des de zero, pràcticament, però amb molta experiència tocant i sobre escenaris.

A més a més, un temps després vaig poder entrar a combos, tot i no tenir el nivell, perquè Joan Chamorro tornava de la mili, ens vam conèixer, ens va sorgir la idea i ens ho vam proposar. I també vaig buscar bandes on tocar, mentrestant. Vaig fer moltes coses, en aquella època... Albert Badell, un noi de Sitges que el seu pare, Josep Badell, era un gran pianista de jazz, però amb ell tocàvem amb més gent del Taller.

L'altra cosa més important també va ser conèixer el Pau Bombardó al combo. Allà ja sí que em vaig submergir més en el jazz. Al cap de poc temps s'hi va incorporar l'Ignasi Terraza, o jo amb ells, amb la gent que feia les *jams* a l'antiga Cova del Jazz...

Vau començar a fer xarxa...

Sí, a mi m'agradava el jazz negre i el tradicional, i amb la sort de trobar-los a ells, i també al Pau Casares (el pare del Joan i el Lluís Casares), em vaig anar endinsant cada cop més al món musical que jo volia. Tot això va passar durant la Barcelona preolímpica, i amb estudiants del Taller anàvem a diferents locals de la ciutat i ens donaven la recaptació que es deia "per la porta", per un percentatge del que entrava per la porta. Gràcies a això, vaig poder fer molts combos com a baixista i em va permetre fer repertori i donar-me a conèixer. Amb els que més vaig treballar va ser amb l'Ignasi i amb el Pau, sens dubte.

En aquella època també vaig conèixer i vaig

començar a tocar amb el Pere Farrer, un músic de la generació del Tete Montoliu. Ell era d'aquella escola de tocar a restaurants, com el 7 Portes, fent tres passis a mil llocs. Potser començàvem un estàndard que potser no coneixia, però a poc a poc vaig anar aprenent d'orella i vaig avançar molt. Em vaig adonar que fins llavors amb els meus companys tenia molt poca noció tècnica de moltes coses i esclar, em va servir molt.

Però tu també tenies "muchas tablas"!

Sí, segur! I les meves qualitats, la meva espontaneïtat i moltes altres coses amb les quals els músics fem un allióli. És a dir, els uns aporten una cosa, i els altres, una altra. Jo em vaig aprofitar de la situació que aleshores vivia Barcelona, que era una ciutat moderna, al contrari d'ara, que sembla que estigui apagada. Llavors tot estava enfocat cap a la llum, cap a les Olimpíades, amb el jazz per tot arreu...

Així, creus que ara Barcelona està apagada en l'aspecte musical?

Tinc la sensació, i no només en l'aspecte musical, que és una ciutat que ha de trobar un altre lloc. Del moment en què et parlo, era clar el punt cap a on es dirigia. Ara, en canvi, hi ha moltes portes obertes i encara no s'ha enfocat res: que si ciutat turística, que si sense cotxes... Aleshores s'havia de modernitzar tot per les Olimpíades, i això va fer que la ciutat es convertís en un gresol de cultures. Al món musical, hi havia molta barreja d'arreu d'estudiants que venien aquí a estudiar i això feia de Barcelona un lloc diferent, tant a Espanya com a Europa.

Abans era un punt més de trobada i de naixement i ara està tot més estancat, potser... A part de la covid, esclar.

Sí, comparant les dècades del 2000 i el 2010

amb les dels 80 del segle XX, la vida i la ciutat en si eren diferents. Abans la societat venia d'una dictadura i ja no només política, també social! Pensa que era molt més conservadora, i la catalana en especial, però els joves érem gent iconoclasta, buscàvem les fronteres de les coses. Amb l'actual tampoc vull fer una anàlisi sociològica, però em fa la impressió que els joves d'ara no tenen la sensació vital que jo tenia aleshores. Per a mi era un món lliure, un lloc on viure per conquerir i per poder ser professional del jazz. Quan ja feia uns tres o quatre anys que era a Barcelona, vaig decidir que per fer patxanga no m'hi quedaria, aquí. El que jo volia era fer jazz i fer-ne a Barcelona. Els amics em deien que estava boig, però vaig fer aquesta passa.

Per què et deien que estaves boig, i quins amics ho feien?, és a dir, els andalusos o els catalans?

Amics músics d'aquí! Com que trobaven inviable ser professional del jazz... esclar, el món en què viviu ara la gent més jove és conseqüència d'aquesta època, on no hi havia escoles superiors de jazz, no estava reglat i hi havia pocs músics de jazz. Però sí que hi havia una forta xarxa d'ateneus a Catalunya que organitzaven festivals i cicles, a més de les festes majors, on podia anar a tocar jazz. Aleshores vaig pensar que si estava aquí sense pescaito frito, sense haixix del Marroc fresc i a més sense parlar l'idioma, havia de ser per alguna cosa molt important per a mi. A Andalusia ja hi tenia la patxanga i aquí, també, per això, per a mi, no era cap opció. Si em quedava aquí era per dedicar-me professionalment al jazz, i així ho he fet sempre. Òbviament, al costat del jazz també han aparegut altres gèneres, com el blues, per exemple, i per això també he tocat amb Amadeu Casas. O la música brasilera, amb Euclides Matos... Primer, perquè eren amics meus i m'hi convidaven, però també perquè jo sempre hi anava de "jazz purista".

Al final me'n vaig sortir, fent de *freelance* amb bandes fixes i amb músics de fora que venien a Barcelona, una cosa que ara ja no s'acostuma a fer tant, crec. El mercat està més limitat, i en aquella època jo me'n recordo que fèiem quatre bolos a la setmana segur!

Com a freelance?

Sí, com a freelance. Podia ser amb el trio o quintet d'algú, un altre dia a una jam session..., però sí, tot això com a freelance. Això passava molt amb els americans que venien, ja que, a causa del preu del dòlar, els sortia més a compte llogar aquí un trio o una formació. Tot això em va donar molta experiència en acompanyaments, i molt bona, encara que el diàleg, moltes vegades, només consistia en un "hello, nice to meet you" seguit d'un "one, two, three, four...". Sabia l'idioma, esclar, però la comunicació era diferent. Ara les bandes ja estan molt muntades i amb arranjaments, en canvi aleshores era arribar al lloc, saludar, mencionar els temes que tocaríem, fer una prova de so i, a la nit, a tocar.

Així potser estava més viu, el jazz, abans?

I tant! Sobretot des del punt de vista d'actuar, acompanyar gent i fer gires. Jo recordo èpoques de la meua vida que anaves una setmana a tocar al Central, la setmana següent amb el quartet de l'Ignasi i el David Mitchell... Les carreteres eren diferents, les comunicacions, també; anàvem d'una pensió a una altra i compartíem habitacions entre els amics... Ara hi ha molta universitat... Recordo un dia que el Gorka Benítez i jo xerràvem d'una gira que vam fer conjuntament no sé si a Suïssa o a Suècia, i m'ho va dir clarament: "Tio, tu no te n'adones, que aquestes coses ja no existeixen?", i bé, té raó. Crec que aquestes gires eren molt fàcils, perquè anaves a una ciutat d'Espanya un cap de setmana, sabies que hi havia un club, tocaves i t'ho podies muntar.

Tot era molt més improvisat, doncs.

Sí, estava muntat, però no com ara. De fet, els clubs de la mateixa Barcelona et trucaven amb una setmana d'antelació o, com a molt, a principis de mes, mentre que ara potser tens un bolo que ja havies tancat fa quatre mesos.

Per què creus que ha estat, aquest canvi?

Suposo que per la societat, la comunicació, els tipus de negocis, la marca de Barcelona com a ciutat turística i moltes altres raons. Cada vegada em faig més gran i tinc menys capacitat per analitzar aquestes coses...

Però creus que ha estat potser pels músics, pel sector, per la indústria...?

Jo no sé si el jazz ha estat mai una indústria. Sí que és veritat que hi va haver una temporada que fer discos era molt més fàcil, i també portar-los als concerts, per exemple. Potser sí que hi ha grups que funcionen millor i poden dir "Tenim X bolos al mes", però en aquella època hi havia gent que feia de *freelance* amb gent de fora que venia aquí i voltaven per tot el país. També hi havia més tendència a obrir locals de jazz... Crec que el jazz estava més de moda.

Jo ara fa tres anys que no puc tocar per temes d'hospitalització, i des que estic en cadira de rodes, sí que he reduït la quantitat de vegades que he sortit de bolo, però el panorama ja havia canviat aleshores. Les raons no te les sé donar, suposo que els temps canvien. De fet, des de la crisi del 2008, res ha estat el mateix. Jo a partir d'allà em vaig quedar en cadira de rodes i bé, la visió sempre és subjectiva, potser altres companys et podrien donar una altra visió del tema professional...

Sobre aquest tema, com t'ha afectat, des del punt de vista professional, la paràlisi?

Bé, quedar-te en cadira de rodes sent contrabaixista professional és una mica complicat,

però al final vaig aconseguir, gràcies al Mario Rossy, un contrabaix especial per viatjar. I bé, he comptat amb la col·laboració de molts amics i companys i he pogut tocar a llocs on abans qui hi anés no disposaven de rampa i ara ja sí, per exemple. També s'ha de tenir en compte que l'adaptació ha de ser-hi tant per entrar al local com per pujar a l'escenari; això és important i també m'ha portat problemes... Per això he reduït l'àmbit on podia anar: m'he cenyit a Barcelona i Catalunya. Hi ha hagut problemes d'adaptació, però sí que molts professionals, companys i músics, així com locals, han insistit molt que toqués amb ells. Potser el local no estava gaire adaptat, però la gent tenia molt bona voluntat i sí que es preniën la molèstia d'intentar-ho. Això sí, imagina't tocar al Jamboree, tot i que tothom m'ajudés... Jo sí que vaig haver de superar la por de no caure i saber com aniria tot. De totes maneres, ho veig com una manera de lluitar per la vida i continuar tocant. I hi ha vegades que tot és molt fàcil i molt més còmode. Sempre he notat molt de suport, i tothom ha fet les mil i una perquè pogués tocar.

I la teua voluntat de voler fer-ho perquè la música sempre ha estat una prioritat, entenc.

Sí, sí, això és obvi, però plenament egoïsta. Vull dir, ells han estat més altruistes perquè podrien haver trucat a un altre baixista, però han volgut que hi anés jo. De vegades la comoditat de la gent és prioritària, però no sempre. Jo només tinc bones paraules, la gent s'ha comportat molt bé amb mi. Tot i que també he de dir que la societat ha d'estar més conscienciada en coses que, si no vas en cadira de rodes, no t'adones de com de difícils poden arribar a ser. Només desitjo no haver d'esperar al 2050 perquè canviï alguna cosa de manera més evident i ràpida!

I què me'n dius, de l'homenatge que t'han fet al teu poble? Com va sorgir?

Sí! Mira, jo soc el primer músic de jazz que surt de Benalup-Casas Viejas, i enguany, el fill del meu millor amic també ha sortit graduat a la primera promoció de jazz del Conservatori de Sevilla, com a bateria. Aleshores els meus amics volien fer una nit de jazz dedicada a mi i la gent s'ha anat engrescant. Al final, ha resultat una mena d'homenatge, amb molt d'afecte per i de tots. Jo no hi he pogut assistir, però espero anar-hi l'any vinent i poder-hi tocar. L'esdeveniment ha quedat establert com un festival anual de jazz, i la Diputació de Cadis ha fet una col·laboració amb el Conservatori de Sevilla perquè les promocions de jazz hi actuïn. El festival ha quedat molt bonic, van fer una nit collonuda. Això sí, quan van dir que era un homenatge, els vaig dir "Mireu, encara soc viu, almenys de moment, i els homenatges són per als morts. Així doncs, espero estar bé i anar-hi per tocar amb un trio i tocar al meu poble". De fet, al meu poble no hi he tocat mai jazz, i crec que ja va sent hora.

Així, l'any vinent ens podrem preparar una entrevista amb tu sobre aquest concert!

Home, espero haver-ne fet més, abans! Jo a mesura que estigui millor, espero anar practicant amb amics músics i pianistes. Els diré que vinguin a casa i toquem alguna cosa junts. I això és una altra història! Els amics que he fet aquí a Barcelona, que es preocupen i se n'ocupen. De fet, alguns fins i tot em portaven ampelles de whisky a l'hospital! I jo esclar, les donava al meu fill per després beure-les a casa, que soc un tio responsable! Això sí, el que m'ha ensenyat la vida és que "nada es para siempre" i s'ha d'aprofitar tot.

Article

Sons de Nadal 2021

Noemí Osorio

Durant la pandèmia, l'AMJM va rebre un encàrrec de l'Ajuntament de Barcelona: ens demanaven concerts en format balcó amb nades per ambientar unes festes atípiques.

Veníem d'un llarg període d'inactivitat per la covid-19 i de seguida ens vam engrescar amb la idea de donar feina als nostres músics i alegrar els carrers de la ciutat.

El resultat van ser 100 concerts espontanis, repartits en els 10 districtes de la ciutat, en horaris de franja comercial i en què van participar 50 músics.

La Direcció de Comerç i l'Institut Municipal de Mercats, juntament amb l'Ajuntament de Barcelona, estaven d'acord en el fet que l'activitat havia estat tot un èxit i que havíem de tornar-hi!

Enguany, la cosa ha millorat i sí que podem portar els nostres músics en escenaris a peu de carrer. Tot i que reconeixem la idea original i bucòlica que va suposar sonar des dels balcons, ens alegra arribar a les places dels 10 districtes de Barcelona amb nades a ritme de jazz. Són 11 els grups que han estat seleccionats per ambientar la ciutat: Groovie Thursdays, Maria Barahona Trio, Gat Trio, Eladio Reinon Trio, Publido Delgado Trio, Rai Castells Trio, Rita Payés, Joan Fort & Horacio Fumero Trio, Sabina Witt, Andreu Zaragoza & Oriol Roca, Swing

Sing Song, Vicens Martí, Gemma Abrié & Paco Weht Trio i Yehosua Escobedo.

L'AMJM rep l'encàrrec amb il·lusió i agraïment per la confiança cap a la nostra agrupació i els nostres músics associats, així com cap als músics seleccionats, que una vegada més contribuiran a portar la màgia als carrers amb els seus Sons de Nadal.

Podeu consultar la programació a <https://www.barcelona.cat/nadal/ca/activitats>

Guía para entender la transposición de la directiva de Copyright y cómo afecta a la industria musical

Manuel López Pérez, abogado y director de Sympathy for the Lawyer

En los últimos 3 años habrás oído hablar mucho de la directiva de copyright: el artículo 13 (luego artículo 17), la brecha de valor, la presión de las grandes empresas de internet, el retraso de nuestro gobierno para regular... En Sympathy for the Lawyer somos conscientes de que muchos músicos y profesionales del sector todavía tienen muchas dudas sobre la Directiva (UE) 2019/790 de 17 de abril de 2019 sobre los derechos de autor y derechos afines en el mercado único digital y las implicaciones que tendrá para su trabajo. Y sobre todo desde la entrada en vigor en España del *Real Decreto-Ley 24/2021, de 2 de noviembre, de transposición de directivas de la Unión Europea en las materias de bonos garantizados, distribución transfronteriza de organismos de inversión colectiva, datos abiertos y reutilización de la información del sector público, ejercicio de derechos de autor y derechos afines aplicables a determinadas transmisiones en línea y a las retransmisiones de programas de radio y televisión, exenciones temporales a determinadas importaciones y suministros, de personas consumidoras y para la promoción de vehículos de transporte por carretera limpios y energéticamente eficientes.

¿Qué es la transposición de la directiva de copyright?

Las directivas europeas son unas directrices que tienen como finalidad armonizar la normativa de los países que forman parte de la UE para fomentar un marco jurídico más homogéneo e impulsar ciertas políticas y estrategias para el futuro de Europa. Estas directivas no

son normas de aplicación directa, sino que deben ser incorporadas (transposición) a la normativa nacional por el poder legislativo o el poder ejecutivo de cada país. El gobierno de España ha transpuesto la directiva europea de copyright con cinco meses de retraso respecto a la fecha límite (nos llegará una sanción). Además, no hay grandes modificaciones res-

pecto al texto original de la directiva, a pesar de que se otorgaba un interesante margen para los Estados miembros a la hora de regular soluciones en esta materia.

¿Por qué es tan importante para la música?

Gran parte del uso de música en plataformas y redes sociales se realiza a través de contenidos que suben los propios usuarios. La nueva normativa hace responsables a estas plataformas sobre dichos contenidos, fomentando que lleguen a acuerdos con los titulares de derechos a través de acuerdos de licencia. Por tanto, se abre una nueva vía de ingresos para el ecosistema musical.

Además de la brecha de valor, la directiva europea de copyright introduce unos principios y reglas que resultarán claves para el negocio de la música en el mercado digital, y que explicaremos a lo largo de esta guía. Queremos insistir en que el protagonismo de la brecha de valor y del artículo 17 de la directiva (artículo 73 en el Real Decreto-Ley 24/2021) no debe eclipsar otras medidas de esta norma con efectos trascendentales en el mercado musical y en los derechos de autores

y músicos. Por un lado, se reconoce el derecho de autores y de artistas intérpretes o ejecutantes a recibir una remuneración adecuada y proporcionada, estableciendo un principio general que puede cambiar la negociación y revisión de contratos discográficos y editoriales. Se regula una obligación de transparencia en favor de autores e intérpretes para que reciban información actualizada sobre la explotación de sus obras o prestaciones. También se aborda el derecho de revocación de la cesión de los derechos de los autores, artistas e intérpretes, así como se moderniza la regulación del derecho a la revisión de sus retribuciones si resultaron desproporcionadamente escasas, lo cual tendrá implicación también en el incipiente mercado en España de compra de derechos y catálogos por parte de fondos de inversión.

Es importante destacar que el nuevo Real Decreto-Ley no afecta a las utilidades lícitas (según los límites a los derechos de propiedad intelectual, como por ejemplo cita, parodia o enseñanza). Además, tampoco supone una intromisión en la privacidad de los usuarios ni acceso a datos personales, salvo si es conforme con la normativa vigente en materia de protección de datos.

¿De dónde venimos? La exención de responsabilidad de las grandes plataformas

En los inicios del siglo XXI el objetivo de la Unión Europea y sus Estados miembros era favorecer el desarrollo de internet, por lo que se configuró un marco normativo favorable para cierto tipo de empresas, incluso en detrimento de la propiedad intelectual sobre contenidos como música y cine. Para ello, la Directiva Europea de Comercio Electrónico

del año 2000 estableció que los prestadores de servicios digitales no tienen responsabilidad sobre los contenidos alojados por los usuarios si se cumplen dos requisitos:

1. No tener conocimiento sobre la ilicitud de un contenido.
2. Actuar diligentemente para retirar o bloquear el contenido al ser notificados.

La actividad de estas plataformas digitales respecto al uso de contenidos aportados por los propios usuarios no han tenido hasta ahora la consideración de actos de comunicación pública, lo cual fundamenta su exención de responsabilidad. Por tanto, en ningún caso estaban obligados a supervisar los contenidos aportados por sus usuarios.

Esta regla ha favorecido el crecimiento de plataformas como Youtube o Facebook, que se nutren de canciones y vídeos como gran aliado para atraer a más usuarios. Y a mayor volumen de usuarios, mayores ingresos por publicidad y explotación de datos. Al no ser responsables de esos contenidos no estaban obligadas a negociar una retribución con los titulares de derechos, lo cual ha supuesto hasta ahora un desequilibrio total en la posición negociadora entre las partes.

La directiva de copyright aprobada en 2019 (y que ahora transpone el gobierno español) buscaba corregir esta realidad, por supuesto asumiendo la premisa de que es muy complicado filtrar de manera previa todo el contenido que suben los usuarios. Y, a pesar de las tesis de algunas voces alarmistas, la nueva normativa no provoca censura ni pretende acabar con internet.

Solución para la brecha de valor: el artículo 17

Desde hace tiempo era necesario encontrar un mecanismo para que los titulares de derechos obtengan una retribución adecuada, desde un enfoque pragmático adaptado a la realidad. Para ello, el artículo 17 de la Directiva Europea de Copyright configura un nuevo entorno para la concesión de licencias.

Se denomina brecha de valor (Value Gap) al desfase entre el beneficio o valor obtenido por ciertas empresas de internet y el retorno obtenido por los titulares de derechos sobre los contenidos que estas plataformas explotan (canciones, álbumes y videoclips, en lo que a nosotros concierne).

La nueva normativa no impide la presencia de contenidos musicales u otro tipo de obras protegidas, sino que obligará a las plataformas a sentarse a negociar con los titulares de derechos en una posición de mayor equilibrio. A partir de ahora, se considera que las plataformas para compartir contenidos en línea realizan actos de comunicación pública cuando facilitan el acceso a obras protegidas por derechos de autor que hayan sido cargadas por sus usuarios.

Esto significa que las plataformas sí son responsables y deben obtener una autorización previa de los titulares de derechos, como por ejemplo un acuerdo de licencia. Para ello se ha adoptado un sistema intermedio de exención de responsabilidad que explicamos a continuación, que busca garantizar que al menos se realicen los máximos esfuerzos por negociar y alcanzar acuerdos sobre licencias y tarifas. La negociación de estas autorizaciones se realizará de acuerdo

con los principios de buena fe contractual, diligencia debida, transparencia y respeto a la libre competencia, lo que excluye el ejercicio de posición de dominio.

¿Qué pasa si no hay acuerdo entre plataforma y titulares de derechos?

En una primera etapa de la tramitación de la directiva se preveía como totalmente obligatoria la obtención de los acuerdos de licencia. Pero ese planteamiento hubiera podido generar situaciones de bloqueo y un posible desequilibrio en la negociación.

La redacción final de la directiva aprobada en 2019, y que ahora ha sido transpuesta en España, establece que en caso de no haber obtenido una autorización o licencia las plataformas digitales pueden seguir estando exentas de responsabilidad sobre los contenidos cargados por los usuarios si consiguen demostrar que:

1. Han hecho los mayores esfuerzos por obtener una autorización.
2. Han hecho los mayores esfuerzos por garantizar la indisponibilidad de obras y otras prestaciones específicas respecto de las cuales los titulares de derechos les hayan facilitado la información pertinente y necesaria.
3. Han actuado de modo expeditivo al recibir una notificación suficientemente motivada de los titulares de derechos, para inhabilitar el acceso a las obras u otras prestaciones notificadas o para retirarlas de sus sitios web, y han hecho los mayores esfuerzos por evitar que se carguen en el futuro (garantizar indisponibilidad de obras).

¿Qué se entiende por mayores esfuerzos por obtener una autorización?

Es la gran pregunta. La normativa dispone que para evaluar si el prestador del servicio digital (plataforma) ha realizado los mayores esfuerzos debe aplicarse el principio de proporcionalidad, y en todo caso la interpretación debe respetar la finalidad y objetivos del artículo 17. Habrá que ponderar la audiencia y la magnitud del servicio, así como el tipo de obras u otras prestaciones cargadas por los usuarios de la plataforma. También hay que tener en cuenta la disponibilidad de medios adecuados y eficaces y su coste para los prestadores de servicios.

Para demostrar que han realizado los mayores esfuerzos, los prestadores de servicios deben, como mínimo, tratar de forma proactiva con los titulares de derechos que puedan ser identificados y localizados fácilmente, en particular con aquellos que representen un amplio catálogo de obras u otras prestaciones.

También es determinante en el concepto de “mayores esfuerzos” valorar si las plataformas y prestadores de servicios están siendo transparentes con los titulares de derechos sobre los criterios que van a utilizar para identificar y remunerar los contenidos cubiertos por el acuerdo, en particular cuando los prestadores de servicios utilicen tecnología de reconocimiento de contenidos para informar sobre los usos de los contenidos bajo licencia.

A fin de facilitar la identificación de los titulares de derechos y la concesión de autorizaciones, la directiva invita a los Estados miembros a promover el desarrollo de registros de titulares de derechos que puedan ser consultados por los prestadores de servicios para compartir contenidos en línea, de conformidad con las normas de protección de datos.

La negociación de licencias colectivas

En todo caso la gestión colectiva de derechos tendrá un papel determinante en la negociación de autorizaciones. Las entidades de gestión tradicionales (SGAE, AIE) y los operadores de gestión independientes (OGIs) representan a un alto número de titulares de derechos y su intervención impide que las plataformas se amparen en la dificultad de ir negociando individualmente con cientos de miles de titulares.

Estas entidades pueden celebrar acuerdos de licencia con prestadores de servicios para compartir contenidos en línea en relación con el repertorio que representan, con arreglo a las normas definidas en la Directiva 2014/26/UE. De este modo, la concesión de licencias colectivas puede facilitar la obtención de autorizaciones de una amplia gama de titulares de derechos.

Obligación de información

Los prestadores de servicios para compartir contenidos en línea estarán obligados a proporcionar información adecuada a los titulares de derechos sobre el funcionamiento de sus prácticas y el uso de los contenidos contemplados por los acuerdos.

Indemnizaciones y sistema de retirada de obras

Los titulares de derechos podrán ejercer las acciones legales dirigidas a restablecer el daño patrimonial (por ejemplo, la acción de enriquecimiento injusto), en el caso de que, aunque los proveedores de servicios hayan hecho sus mayores esfuerzos para eliminar el contenido no

autorizado, este continúe siendo explotado por ellos, causando un perjuicio significativo a los titulares de derechos.

Cuando los titulares de derechos soliciten que se inhabilite el acceso a obras o prestaciones específicas suyas o que se retiren tales obras o prestaciones, justificarán debidamente los motivos de su solicitud. Las reclamaciones presentadas con arreglo al mecanismo establecido en el apartado 10 se tramitarán en un plazo no superior a 10 días hábiles y las decisiones de inhabilitar el acceso a los contenidos cargados o de retirarlos estarán sujetas a examen por parte de personas, esto es, sin intervención automatizada de robots u otros medios análogos.

En el caso de live streaming, en el supuesto de no haber obtenido las licencias las plataformas deben inhabilitar el acceso al contenido en directo o retirarlo de su sitio web durante la retransmisión del evento en directo en cuestión.

Principio de remuneración adecuada y proporcionada

Más allá de la brecha de valor y la relación de la música con plataformas como Youtube, la directiva europea de copyright y el Real Decreto-Ley 24/2021 también abordan cuestiones con enormes implicaciones para la industria musical. Se considera que los autores y artistas están en una posición débil para negociar. Por ello, se reconoce el derecho de autores y de artistas intérpretes o ejecutantes a recibir una remuneración adecuada y proporcionada cuando celebren acuerdos de licencia o cedan sus derechos de autor o derechos conexos.

El principio de remuneración adecuada y proporcionada es un eje en la legislación de la UE para fomentar la generación de contenidos, y conseguir que los creadores puedan encontrar mejores condiciones económicas para vivir de su trabajo. El sector musical en el entorno digital encuentra una fuerte dificultad para conseguir un equilibrio entre el uso real de las canciones y la retribución que perciben sus titulares de derechos, un problema agravado por la falta de transparencia.

El derecho a recibir una remuneración adecuada y proporcionada implica que la negociación de las correspondientes autorizaciones o cesiones se deberá realizar de acuerdo con los principios de buena fe contractual, diligencia debida, transparencia y respeto a la libre competencia, lo que excluye el ejercicio de posición de dominio.

Este derecho nos abre un nuevo contexto para la negociación de contratos musicales (discográficos, editoriales, licencia y otro tipo de acuerdos de cesión). También puede suponer un cambio en las condiciones actuales de explotación en streaming y en la revisión de acuerdos antiguos para adaptarlos a las nuevas modalidades de explotación no previstas en su momento. En todo caso, se debe respetar el principio de libertad contractual y autonomía de la voluntad de las partes, pero sin que sea un obstáculo para alcanzar un justo equilibrio entre derechos e intereses.

Obligación de transparencia

Se regula una nueva obligación de facilitar a los autores o a los artistas intérpretes o ejecutantes, al menos una vez al año y por medios electrónicos, información actualizada sobre la

explotación de sus obras o prestaciones, especialmente en lo que se refiere a los modos de explotación, la totalidad de los ingresos generados y la remuneración correspondiente.

Será obligatorio a partir de ahora para los cesionarios de unos derechos de explotación (por ejemplo, compañías discográficas, distribuidoras o editoriales). También para los titulares de una autorización para el uso de una obra o prestación o de un repertorio administrado por una entidad de gestión de derechos de propiedad intelectual.

En el caso de que la autorización sea cedida por su titular a terceros, los autores y los artistas intérpretes o ejecutantes podrán solicitar al titular cedente la identidad de los sucesivos cesionarios y requerir a estos, directamente o a través del titular cedente, la información adicional que necesiten.

Se exonera de esta obligación si resulta ser desproporcionada en relación con los ingresos generados por la explotación de la obra o prestación, esta se limitará a un nivel de información razonable, proporcionado y efectivo. Tampoco es aplicable cuando la contribución del autor o del artista intérprete o ejecutante no sea significativa en relación con la obra o prestación.

Acción de revisión por remuneración no equitativa

Si en la cesión de derechos de explotación se produce una manifiesta desproporción entre la remuneración inicialmente pactada por el autor o artista en comparación con la totalidad de los ingresos que se han ido generando por la explotación de las obras y prestaciones

© Tanner Borback - Unsplash

obtenidos por el cesionario o su derechohabiente, el autor puede solicitar la revisión del contrato. En caso de no llegar a un acuerdo, se podrá acudir al Juez para que fije una remuneración adecuada y equitativa, atendidas las circunstancias del caso.

Se trata de una figura que ya estaba incluida en el artículo 47 de nuestra Ley de Propiedad Intelectual, y que ahora se revisa y actualiza. Anteriormente solo se aplicaba a la remuneración fijada a tanto alzado, y con la nueva redacción se podría entrar en la revisión de remuneraciones basadas en porcentajes (royalties) que se han quedado cortos.

Esta facultad podrá ejercitarse dentro de los diez años siguientes al de la cesión, siempre que no exista pacto expreso acordado al efecto, convenio colectivo o acuerdo sectorial entre los representantes de los autores y los cesionarios que prevean un procedimien-

to de revisión de la remuneración no equitativa por la cesión de derechos como el indicado en el apartado anterior.

Derecho de revocación

Cuando un autor o artista intérprete haya concedido una autorización o cedido sus derechos sobre una obra de forma exclusiva podrá resolver, en todo o en parte, la autorización o cesión si la obra no está siendo explotada. El autor podrá optar, como alternativa a la resolución anterior, por poner fin a la exclusividad del contrato.

El presente apartado no será de aplicación si la ausencia de explotación se debe principalmente a circunstancias que se pueden razonablemente esperar sean subsanadas por el autor o el artista intérprete o ejecutante.

Este derecho es irrenunciable y podrá ejercerse una vez transcurridos cinco años desde la autorización o cesión de los derechos siempre que no exista pacto expreso acordado al efecto, convenio colectivo o acuerdo sectorial en el que se regule el ejercicio de este derecho. La comunicación del autor fijará un plazo no inferior a un año, vencido el cual podrá decidir poner fin a la autorización, a la cesión o a la exclusividad del contrato.

Algoritmos y recomendaciones: DSA y DMA

La directiva europea de copyright se verá complementada con dos normas comunitarias que regularán los servicios digitales. Se trata de la Digital Services Act (DSA) y la Digital Markets Act (DMA). Estas normas establecen cuatro niveles para clasificar a las empresas de internet y fijar responsabilidades (con multas que pueden llegar al 10% de su volumen de negocio).

Serán consideradas como grandes plataformas (gatekeepers) las que cuenten con un 10% o más de los 450 millones de usuarios de la UE. En lo que respecta a la industria musical, estas normas pueden tener una gran relevancia porque establecerán obligaciones de transparencia sobre los sistemas de algoritmos y recomendaciones automatizadas en servicios como los de plataformas de streaming o redes sociales.

Article

Modificació de la llei de Seguretat Social

Josep Reig, president de Musicat

El 12 d'octubre es va publicar al BOE la modificació del decret llei 17/2020, que introduïa una disposició addicional que, tot i semblar poca cosa, pot significar un abans i un després en la regulació per al sector de la música. Aquest petit canvi provocarà un acostament de la legislació laboral que ens regula a la realitat de l'activitat musical, a banda que tractarà de manera més justa les obligacions laborals dels músics.

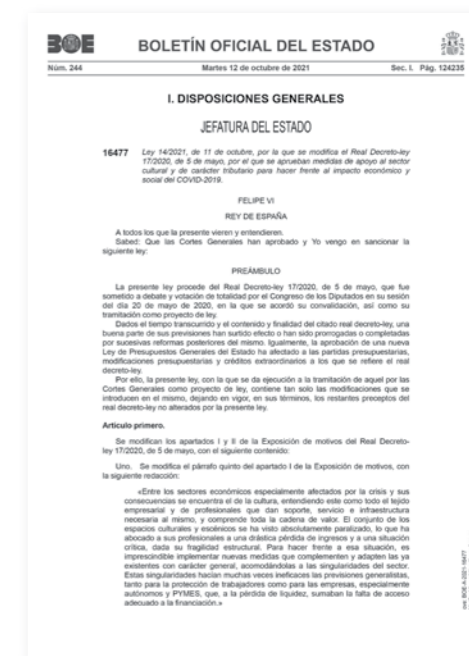
"Disposició addicional trigésima octava. Gastos de manutención y gastos y pluses de distancia por desplazamiento de los músicos.

En la base de cotización al Régimen General de la Seguridad Social de los músicos sujetos a la relación laboral especial de los artistas en espectáculos públicos, regulada por el Real Decreto 1435/1985, de 1 de agosto, cuando se desplacen a realizar actuaciones mediante contratos de menos de cinco días, se computarán los gastos de manutención y los gastos y pluses de distancia por el desplazamiento de aquellos desde su domicilio a la localidad donde se celebre el espectáculo, en los mismos términos y condiciones establecidas para los conceptos regulados en los párrafos a) y b) del artículo 147.2 de esta ley."

Principalment, el tipus de contracte que regula les actuacions musicals, concretament els bolos, és un contracte per obra i servei determinat, el 401, que, entre altres característiques, considera que el lloc de l'actuació és el centre de treball habitual i, per tant, no es poden desgravar les dietes (26,6 €/dia) i (0,19 €/km) per desplaçament; d'aquesta manera, la cotització resultant és molt superior al que realment acaba sent la base salarial del músic. Aquesta nova disposició permetrà aquestes deduccions quan els contractes siguin inferiors a cinc dies; per tant, en la majoria de casos, els músics podrem tributar d'una manera molt més justa.

Probablement algú opina que abaixar la cotització va en detriment dels drets laborals per a futures prestacions. I és així, però hem de tenir en compte que, en la majoria de contractacions, el músic acaba assumint tota la quota de la Seguretat Social íntegra i, per tant, aquestes deduccions són més que justificades. Tot i així, la nova norma diu que es poden aplicar, no que sigui obligat fer-ho.

Estic convençut que aquesta nova disposició ajudarà el sector, i que el fet que s'hagi

Ullastres
Pere Arguimbau Trio
Aladid Studios
Jazz fusió

Pere Arguimbau, guitarra / **Lluís Gener**, contrabaix / **Guillem Pons Taltavull**, bateria

El trio format per Pere Arguimbau, Lluís Gener i Guillem Pons presenten el seu nou disc: *Ullastres*. Un treball format per vuit peces compostes per Arguimbau i arranjades pel trio, les quals es passen pel blues, el swing, les havaneres i el jazz més clàssic. De fet, temes com *Ullastres*, *Es pati de sa lluna*, *Havanera de Lô* o *Blues de Sant Diego* donen una pista de la proximitat de la proposta. D'aquesta manera, el resultat té una clara reminiscència mediterrània i de tradició menorquina, com els seus intèrprets, i es converteix en un treball íntim, fet amb delicadesa, estima i, sobretot, passió pel jazz.

Satoshi's dream
Triö
Aladid Studios
Jazz

Pau Solsona Gadea, piano / **Marko Lohikari**, contrabaix / **Guillem Pons Taltavull**, bateria

Els temes que integren *Satoshi's dream*, el nou disc de la formació Triö, destil·len elegància i delicadesa. Amb l'homònim *Satoshi's dream*, l'oient creurà que és en una de les pel·lícules de Yasujiro Ozu; amb la versió de *Tadd's delight*, l'atmosfera bebop és la protagonista, i amb TCDS i *CODI*, el piano de Pau Solsona es converteix en el centre neuràlgic de les composicions. D'aquesta manera, cada una de les peces conserva el seu tarannà i dona al disc un gran ventall de sons molt ben conjugats i arranjats, sense deixar de banda la personalitat única, necessària perquè un treball discogràfic sigui una cosa inoblidable.

Grebalariak
Juan de Diego
Errabal
Jazz

Juan de Diego, trompeta / **Toni Vaquer**, piano / **Pere Loewe**, contrabaix / **Ramon Prats**, bateria

Grebalariak és el nou disc del trompetista Juan de Diego. El compositor i intèrpret bilbaí torna a publicar aquest 2021 acompanyat per Pere Loewe (contrabaix), Ramon Prats (bateria) i Toni Vaquer (piano) en format quartet acústic. De fet, aquesta és una de les novetats del disc: De Diego no havia treballat mai en aquest tipus de formació i ara s'hi estrena. Els 10 temes que integren *Grebalariak* destaquen per ser molt personals, atrevits i inconformistes. El jazz és la base estilística del disc, però agermanat i especiat amb altres gèneres com el rock, el swing o, fins i tot, ritmes llatins. Imperdible, sens dubte.

Appearing tonight
Kanan, Fumero & Arnedo Trio
Jazz Granollers
Jazz

Michael Kanan, piano / **Horacio Fumero**, contrabaix / **Guillem Arnedo**, bateria

El trio de jazz format per Michael Kanan al piano, el contrabaixista Horacio Fumero i Guillem Arnedo a la bateria presenten el seu primer disc, *Appearing tonight*. El treball està format per nou temes: estàndard, com *Blue lester*, *Who knows* i *Where or when*, i d'altres de compostos i arranjats pel mateix Kanan. El resultat és una conversa a tres bandes, on cada detall té el seu sentit i l'espontaneïtat acull i integra els discursos dels músics. En definitiva, un primer treball de luxe, amb swing, molta elegància i molta sobrietat, que deixa palès el bon ambient entre els integrants.

Locals amb jazz en viu a Catalunya

Barcelona

- **23 Robadors**
Carrer d'En Robador, 23
- **Arte**
Carrer de Muntaner, 83C
- **Balius Bar Gastrococteleria**
Pujades, 196
- **Bar Falstaff**
Carrer de Venus, 3
- **Big Bang Bar**
Carrer d'En Botella, 7
- **Café de la Pedrera**
Passeig de Gràcia, 92
- **Café Vienès Jazz Club (Hotel Casa Fuster)**
Passeig de Gràcia, 132
- **Cafeteria del Conservatori del Liceu**
Carrer Tàpies, 9
- **Casa Figari**
Torrent de l'Olla, 141
- **Diobar**
Carrer Marqués de l'Argentera, 27
- **El Foro**
Carrer de la Princesa, 53
- **Guzzo**
Plaça Comercial, 10
- **Harlem Jazz Club**
Carrer de la Comtessa de Sobradíel, 8
- **Jamboree Jazz Club**
Plaça Reial, 17
- **JazzMan**
Carrer de Roger de Flor, 238
- **JazzSí**
Carrer de Requesens, 2
- **La Deskomunal**
Carrer del Tenor Masini, 5

- **La Muriel**
Carrer de Verntallat, 30
- **Luz de Gas**
Carrer de Muntaner, 246
- **Marula Café**
Carrer dels Escudellers, 49
- **Milano Cocktail-Bar**
Ronda de la Universitat, 35
- **Nota79**
Carrer de Vallirana, 79
- **Sala Fizz**
Carrer de Balmes, 83
- **Sala Taro**
Carrer de Rossend Arús, 9
- **Sinestesia**
Carrer de Santa Caterina, 52-54
- **Soda Acústic**
Carrer de les Guilleries, 6

Altres localitats de Barcelona

- **Cafè Auditori de Sant Cugat del Valles**
Avinguda del Pla del Vinyet, 48, Sant Cugat del Valles
- **Casino Club de Ritme**
Carrer Agustí Vinyamata 21, Granollers
- **Jazz Club La Vicentina**
Carrer Rafael Casanova, 45, Sant Vicenç dels Horts
- **Jazzcava**
Rambla de Montcada, 5, Vic
- **El Café de l'Orfeo**
Plaça Sta. Cecília, Vic
- **Nova Jazz Cava**
Passatge de Tete Montoliu, 24, Terrassa
- **Racó dels Músics**
Avgda. del Vallès, 115, Terrassa

- **Utopia Beach Club**
Carrer Socias 22, Sitges
- **Vinseum, Jazzclub Vilafranca**
Plaça de Jaume I, 1, Vilafranca del Penedès

Tarragona

- **La Capsa de Música**
Av. Vidal i Barraquer, S/N M1, Planta Zero
- **Sala Zero**
Carrer de Sant Magí, 12

Altres localitats de Tarragona

- **Reus Jazz Cava**
Plaça del Castell, 3A, 43201 Reus

Girona

- **Sunset Jazz Club**
Carrer d'En Jaume Pons Martí, 12

Altres localitats de Girona

- **Sala Torin d'Olot.**
Carrer Roser, 13, 17800 Olot

Lleida

- **Antares**
Ballester, 15
- **Beat Café & Soul**
Carrer de la Dra. Castells, 36
- **Café del Teatre de l'Escorxador**
Calle Roca Labrador, 2, bis

¡Socis! ¿Coneixeu altres locals que podem incloure en aquesta llista? ¿Ets propietari d'un club i els vols incloure? Contacta amb **l'AMJM** mitjançant un correu electrònic a **amjm@amjm.org**

Assessorament legal, laboral i tributari

Blasco-Sellarès i Associats, SRL

- 6 hores d'assessorament anual gratuït.
- Descomptes en gestions i accions judicials.
- Assessorament tributari (IRPF, IVA i altres impostos).
- Assessorament legal (propietat intel·lectual, contractes discogràfics, drets d'autor, management).
- Assessorament laboral i Seguretat Social.
- Assessorament a músics amb estructura empresarial i/o societària (productors, estudis de gravació, promotors, etc.).

93 487 28 42 · info@bsa.es · www.bsa.es

Botigues de discos

Disco 100

- Descompte del 5% en tots els productes.

93 284 09 04

Jazz Messengers

- Subscripció anual gratuïta a la revista mensual de Jazz Messengers. Demanar l'oferta a la botiga al fer una compra mínima de 30 euros.

93 215 88 46 · info@jazzmessengers.com

Botigues d'instruments

Unió musical

- Descompte preferencial en la compra de productes.

93 200 81 00 · muntaner-info@umusical.com

Musical Fusté S.L

- Descomptes entre el 10 i el 25% en tot tipus d'instruments i accessoris.

93 455 92 58 · www.musicalfuste.com

Pianos Mas

- Descompte mínim del 10% en la compra d'instruments i accessoris musicals, exceptuant els pianos.
- Descompte especial en el cas de la compra de pianos, depenent del tipus i model.

93 232 64 57.

Sales i clubs

Arte

- Preu especial de l'entrada dels concerts: 8€ per als concerts que valen 10€
- 10€ per als concerts que valen 15€

93 454 90 48 · www.artte.es

Cafè del Teatre (Escorxadó Lleida)

- Descompte d'un 25% en el preu de l'entrada a concerts.

97 327 93 56 · www.cafedelteatre.com

Cicle Contrabaix

- Descompte 20% en els concerts del cicle Christian@contrabaix.com

93 685 32 42 · www.contrabaix.com

Jamboree

- Els socis de l'AMJM gaudeixen dels beneficis VIP-MUSICS JAMBOREE, amb diversos descomptes segons l'activitat. Consulteu condicions amb l'oficina de l'AMJM.

Luz de Gas

- Entrada lliure a la sala i a tots els concerts, exceptuant aquells als quals el promotor sigui aliè.

93 209 77 11 · www.luzdegas.com

Nova Jazz Cava (Terrassa)

- Descompte del 20% en totes les activitats organitzades per Jazz Terrassa - Club de Jazz d'Amics de les Arts i Joventuts Musicals de Terrassa, dins la temporada estable de jazz de la Nova Jazz Cava i del Festival de Jazz de Terrassa · 93 780 50 12 · www.jazzterrassa.org
- 20% de descompte a les consumicions durant tota la setmana.

Comunicació

Comunicom

- Descompte 20% en disseny gràfic de portades de discos, caràtules digitals, CDs, LPs, pòsters i flyers. Pack Opera Prima per al primer disc de l'artista a un preu especial. 656 584 850 · comunicom.es/AMJM

CR12

- Web i e-mail amb domini propi.
- Alta 29 euros (una vegada) i 5 euros mensuals.

902 012 075 · www.cri2.com

Oliver Adell

- Fotògraf freelance. Descompte 15% sobre el preu suposat del treball a realitzar.

626 411 863 · zelanda03@yahoo.es
oliverphoto.cat/ca

Rosazul Promo

- 10% descompte en els serveis de promoció de música.

93 224 01 17 · 655 170 854 · www.rosazulpromo.com

La Costa Comunicació

- 15 % descompte en serveis de comunicació cultural

93 310 38 88 · www.lacosta.cat

Lloguer de cotxes

Tot Car

- Consulteu el descompte aplicable a l'oficina de l'AMJM.

93 405 34 33 · mail@totcar.es · www.totcar.es

Estudis de gravació i sonorització

Aclam Records

- Preu hora: 20€
- Preu dia: 160€
- Pack gravació superior a 3 dies: 150€ /dia.
- 20% descompte en totes les tarifes.

Consell de Cent, 215 08011 Barcelona · 93 487 20 45

Carles Dénia, producció musical i estudi de gravació

- 25% de descompte

C/ Colón, 50 · 03700 Dénia (Alacant).
663 730 499 · 600 638 942 · info@carlesdenia.com
http://vimeo.com/58428202
https://www.dropbox.com/sh/7zd5r375a4qifk6/nQ-UllkdJC

Estudis 44.1

- 10% de descompte a les tarifes d'hores d'estudi.

972 39 45 46 · www.44.1estudidegravacio.com

KitfluSound

- Descompte 25% sobre els preus.

607 764 728

kitflus@kitflusound.com · www.kitflusound.com

Mars Musical Audio Recording Studio

- 15% de descompte sobre les tarifes actuals

652 828 140 · www.marsstudio.audio

MordiscoRecords

- 10% de descompte en gravació en alta fidelitat amb equip mòbil, d'altíssima qualitat, en qualsevol lloc i circumstància.

653 862 323 · igor.binsbergen@gmail.com
www.mordiscorecords.com

Nómada 57 (estudi de gravació i postproducció audiovisual)

- 10% de descompte en serveis de gravació i mesclades en estudi · 93 303 40 35

93 303 40 35

Rosazul

- 10% de descompte en tots els serveis.

93 224 01 17 · www.rosazul.com

Rulot

- Sonoritzacions i il·luminacions d'actes, lloguer de material, bucs d'assaig, edicions de CD, K7, vinils i DVD, fabricació de flight cases, estudi de gravació i sala de concerts. Descomptes segons producte.

93 278 81 02 · www.larulot.com

Sonostudi

- Descompte del 25% en el lloguer de material.
- Equip de so de 500w complert 8ch. Inclou PA, taula i microfonia 135€, més IVA (21%).
- Equip de so de 1000w complert 8ch. Inclou PA, taula i microfonia 165€, més IVA (21%).

93 300 16 30 · www.sonostudi.com

Equips i suports

AmplisBarry

- 10% de descompte.

Font Florida, 10 · 08004 · Barcelona
934 254 781 · genibarry@yahoo.es

Delta-Pro

- Descompte sobre els preus de tarifa.

93 210 58 85 · info@delta-pro.com.

www.delta-pro.com

RB Audio Technology

- Audio, micros, amplificació, més alta qualitat

605 25 13 96 · rbaudiotec@gmail.com

Salut

Doctor Raimon Pou, clínica dental

- Primera visita d'orientació, gratuïta, i 15% descompte en tots els tractaments.

Consell de Cent 180, 2n, E · 93 323 61 06

Josefina Llargués (psicopedagoga, logopeda, homeòpata i naturòpata)

- 15% de descompte en tots els serveis.

http://josefina-llargues-terapies-naturals.cat

607969939 · josefinallargues@hotmail.com

Kenzen Pilates Studio

- Classe de prova gratuïta i 20% de descompte en la quota mensual. Muntaner 81, sobre-àtic, 1a.

08011 Barcelona. 93 453 86 05 · 686 006 920

KOS Fisioterapeutes

- 10% de descompte en totes les sessions.

93 412 06 27 · www.kosfisioterapeutes.com

Marta Pugès (fisioterapeuta)

- Primera visita gratuïta i un 15% de descompte en la resta de sessions · 669 94 63 85 (horas convingudes).

Visites a Tona i Barcelona.

Susana Ramon Mètode Feldenkrais

- Educació somàtica per a músics
- 10 % de descompte en sessions individuals i tallers col·lectius. Art, Moviment & Expressió. 670 343 627

contact@susanaramon.com · www.susanaramon.com

Coaching

Coaching per a músics

- InPuls Art Coaching. Susana Ramon
- 10% de descompte · 670 343 627

contact@susanaramon.com

www.metodofeldenkrais.com

Hotels

Hotel Nouvel

- Descompte mínim del 10% al preu de l'habitació sobre la millor tarifa disponible a la web de l'hotel

+34 93 301 82 74 · www.hotelnouvel.com

Locals d'assaig i coworking

CAB38B Oto Music House

- Espai d'assaig/performance amb equipament tècnic i amb capacitat per 25 persones assegudes.

- 17€/hora de lloguer. Descompte 10% per dia sencer o mitja jornada

www.octaviobugni.com/the-music-studio

CoMusicWork

- Bucs d'assaig, espai de coworking, salad'esdeveniments...

- 10% descompte

682 62 12 10 · oriol@comusicwork.com

hola@comusicwork.com

Fes-te soci!

Per què?

Perquè formes part d'un col·lectiu que defensa els teus drets laborals i professionals

Estàs representat davant de polítics, institucions, empreses i associacions

Tens una oportunitat real de millorar la teva professió

Podràs accedir a informació sobre ofertes de feina, beques, subvencions, convocatòries...

Associem-nos i millorem la nostra professió

L'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya (AMJM) és una entitat cultural, democràtica i de caràcter sindical creada l'any 1989 amb la finalitat de representar el col·lectiu de músics professionals i aconseguir millores culturals, socials i econòmiques. L'AMJM forma part de la Acadèmia Catalana de la Música i altres entitats en defensa del sector.

Els nostres objectius:

l Defensar els interessos del músic professional | Ser l'interlocutor legitimat davant les institucions | Divulgar la música i les activitats dels socis

Els nostres serveis:

l Assessorament jurídic | Descomptes i ofertes en empreses del sector | Informació regular i actualitzada de tot allò relacionat amb el jazz i la música moderna (convocatòries, ajudes, beques, concursos, etc.)

Les nostres eines de promoció:

l Jazz Butlletí | Festival l'Hora del Jazz-Memorial Tete Montoliu | Cicles organitzats en col·laboració amb altres entitats | Web de l'AMJM

Inscripció **7,71 €** • Soci **19 € cada 2 mesos** • Soci Col·laborador * **15,42 € cada 2 mesos** •
Cuota especial < 31 anys **15,42 € cada 2 mesos** • Un soci presenta nou soci **50 % pels 2 durant 1 any** •
Recent graduat **preu reduït el primer any des de la graduació**

* El soci col·laborador rep el JazzButlletí i el Carnet de Soci i té descomptes a determinats serveis en conveni.

+ Informació:

Passeig Colom, 6 local 4 (Barcelona) • Tel: 93 268 47 36
amjm@amjm.org • www.amjm.org

AMJM
ASSOCIACIÓ DE MÚSICS
DE JAZZ I MÚSICA
MODERNA DE CATALUNYA